

1994 yılı yeni bir dönemin başı olsun...

Otuz yılı aşkın göçmenlik yaşamımızda ne gibi hatalarımızın olduğunu hiç düşündük mü?.. Gerek bireyler, gerekse Türk toplumu olarak en büyük yanlışımız, yıllar süren kararsızlığımız oldu...

Ankara'da yayınlanan "Türkiye'nin Sesi" radyosu yeni bir program yapıyor. Konusu: "Almanya'daki geçmişimize baktığımızda ne gibi yanlışlarımız oldu?.."

Gerçekten de 30 yılı aşkın göçmenlik yaşamımızda Türk toplumu ve bireyler olarak geriye dönüp baktık ve neleri yanlış yaptığımızı hiç düşündük mü?..

Bir an bu soruya yanıt arayalım; önce bireyler, sonra da Türk toplumu olarak. Ancak yanlışlarını görebilenler gelecekte onlardan sakınabilirler. Ben geçmişteki yanlışlarımızı kısa bir gözatarak, hedeflerimize değinmek istiyorum.

Kanımcı, bizlerin birey ve Türk toplumu olarak en belirgin yanlışımız, kararsızlığımız ve bu kararsızlığın çok uzun sürmesi oldu. Kuşkusuz Almanya'ya gelirken, hiç birimiz buraya yerleşmeyi planlamamıştık. Öğrencilerime yaptırdığım bir araştırma gösterdi ki, yüzde 90'ımız en fazla 4 ya da 5 yıl kalmak amacıyla Almanya'ya gelmişiz...

Hep, "Gelecek yıl; iki yıl veya üç yıl sonra döneceğim..." derken; çoğumuz yirmi yılı, hatta bazılarımız otuz yılı geride bıraktık. Bir türlü karar veremedik Almanya'ya yerleşmeye... Bu sonu gelmeyen kararsızlığın birey olarak bizlere, çocuklarımıza ve Türk toplumuna maliyeti çok ağır oldu...

Bu kararsızlık nedeniyle, alınteriyle kazandıklarımızı çoğu kez yanlış biçimde değerlendirdik.

Pek çoğumuz, içinden çıkıp geldiğimiz ama belki de hiç geri dönmeyeceğimiz Türkiye'deki yörelerimizde mal-mülk satın aldık... Çocuklarımızın eğitimine,

buraya göre gereken önemi vererek yardımcı olmadık. Hep dönme hayaliyle beslediğimiz çocuklarımızın eğitim ve öğrenim heveslerini kırdık.

Kısa süre sonra dönmeyi düşündüğümüzden, Almanca ayı yeterince öğrenemedik.

Alman toplumunu ve kurumlarını gereken istek ve kararlılıkla yakından izlemedik.

Kendimizi hep geçici olarak Almanya'da gördüğümüzden, buradaki politik, yasal, sosyal ve kültürel haklarımızı gereken önemi vermedik ve bunları ısrarla savunmadık.

Hiç olmazsa 1980'lerden itibaren bu kararsızlığımızdan kurtulmaya çalışmamız gerekirdi. Ne yazık ki bu süreyi son yıllara değin uzattık. Bazılarımız hala hayalcilikte ısrarlı gözüküyor.

94 yılında gelin hep birlikte yeni bir dönem başlatalım!

Bundan sonraki süreyi, ne yapacağını ve ne istediğini bilen kararlı bireyler ve kararlı bir toplum olarak yaşayalım. Artık, "Dönecek miyiz?.. Dönmeyecek miyiz?.."

kararsızlığımı sona erdirelim. Emekliliğimizde altı ayı Türkiye'de geçirecek bile; çocuklarımız ve torunlarımızdan ötürü Almanya'dan tamamen kopmamız olası değildir. Bunu bilerek yeni bir planlama yapmak zorundayız.

Artık birikimlerimizle, mümkünse Almanya'da mülk sahibi olmaya, yatırımlarımızı Almanya'da yoğunlaşdırmaya çalışmalıyız. Çocuklarımızı ve torunlarımızı Almanya'da önemi olan bir mesleğe ve eğitime hazırlamalı; Alman siyasi partilerine hızla üye olmayı ve parti organlarında görev almayı benimsemeliyiz.

Alman vatandaşlığına geçerek belediyeler, eyalet ve federal parlamentolar için milletvekilliğine aday olmayı çalışmalıyız. Alman gazete, dergi, radyo ve televizyon kurumlarında gazeteci, yayıncı ve program yapımcısı olmaya önem vermeliyiz.

Yükseköğretim ve üniversite telerde araştırmacı, öğretim üyesi ve bilim adamı olarak görev almaya kendimizi hazırlamalıyız.

Sanat ve kültür alanında Alman ve Türk kamuoyuna kendimizi kabul ettirmeli, sporda en iyiler arasında girmeyi hedeflemeliyiz.

Almanya'da toplumun her kesiminde eşit haklarla, dışlanmadan, horlanmadan ve onurumuzla yaşamak için kesin kararlı olmalı ve bunun gerektirdiği çalışmalara katılmalıyız.

Her alanda eşit hakta sahip olabilmenin gerektirdiği Alman vatandaşlığına

Artık kararsızlıklarımıza bir son verip, ne istediğini ve ne yapacağını bilen bir toplum olmak zorundayız... Hedefimize bir-iki yıl gibi kısa bir sürede değil; 2000'li yılları içine alacak şekilde ulaşmayı planlayalım.

VİTRİN okuyucuları için yazdı...

geçmeyi artık geciktirme me-
liyiz.

Almanya'da çifte vatan
daşlık yasallaşınca kadar,
Türkiye'nin şu anda yönet
melikle sağladığı çifte va-
tandaşlık hakkından büyük
ölçüde yararlanmalıyız.

Almanya'da son yıllarda
daha da artan ve saldırgan
laşan Türk ve yabancı düş
manlığa karşı demokratik
yollardan mücadele et-
meliyiz. Çağımızın en be-
lirgin özelliğinin örgütlenme
olduğunu bilerek, buradaki
eşit haklar ve eşit koşullarda
yaşamı amaçlayan Türk der-
neklerine destek olmalı, on-
larda örgütlenmeliyiz.

Geçmişte Türkiye'ye dön-
me, Almanya'ya yerleşme
konusunda gösterdiğimiz ka-
rarsızlığı, şimdi de yukarıda
sıraladığım konularda tek-
rarlamayalım.

Almanya'da etkin ve
kişilikli bir toplum ola-
bilmemiz, ancak bu hakların
ve hedeflerin adım adım
yaşama geçirilmesiyle müm-
kün olabilecektir.

Hedefimize bir-iki yıl
gibi kısa bir sürede değil;
2000'li yılların başına değin
ulaşmayı planlayalım. Çalış
malarımızda uzun nefesli ve
kararlı olalım.

Birbirimize ayakbağı ola-
cağımıza, destek olalım.
2000 yılında 93'e kıyasla az
sürede çok önemli adımlar
attığımızı hep birlikte
kıvançla belirleyebilelim.

Kendimize ve ge-
leceğimize güvenle bakalım.
Ancak bunun için hedefli,
amaçlı, planlı ve kararlı
çalışılması gerektiğini unut-
mayalım.

Bütün bunlardan sonra,
dilerseniz sizlere biraz da
"Milletvekili Hakkı Keskin"
olarak bilgiler vereyim.

Bilindiği gibi par-
lamenter çalışmaların önemli
bir kısmı kanunların ve ka-
rarların hazırlandığı ve ilgili
yerlere iletildiği komisyon-
larda yapılıyor.

Ben iki komisyonda
görev aldım. Bunlardan bi-
rincisi sosyal komisyon, bir
tanesi de anayasa ko-
misyonu. Sosyal komisyon
içerisinde aynı zamanda ya-
bancılar sorunu da ele
alınıyor. Çünkü yabancılar
sorunu sosyal olayın bir ke-
siti olarak değerlendirildi ve
bu nedenle de yabancılarla il-

gili bir alt komisyon kuruldu.
Yani sosyal komisyon içinde
yabancılar alt komisyonu
oluşturuldu. Ben bu ko-
misyonun başkanlığına seç-
ildim.

Aynı zamanda bir ana-
yasa komisyonu var. O ko-
misyonda özellikle anayasa
ile ilgili ve Hamburg idari
yönetimiyle ilgili yapılacak
çok köklü değişiklikler ele
alınacak ve tartışılacak. Bu-
rada da benim bulunmamda
herhalde büyük yarar var.

Önemli bir olay da, bu
idari yasa döneminde bu ko-
misyon toplantılarının her-
kese ve basına açık olması

**Milletvekili Hakkı Keskin olarak iki
komisyonda yer alıyorum. Bunlardan
birincisi Sosyal Komisyon, diğeri ise
Anayasa Komisyonu. Sosyal
Komisyon içinde yabancı sorunu da
ele alınıyor. Bu nedenle de bir alt
komisyon oluşturuldu. Ben bu
Yabancılar Alt Komisyonu'nun
başkanlığına seçildim.**

kararının alınması. Yani is-
teyen kişiler bu toplantılara
katılabilirler.

Sosyal komisyonda, ya-

bancılarla ilgili senatoya su-
nulan bir çok geniş kapsamlı
bir rapor ve program var.
Bunu peydelpy tartışmaya
başladık. Orada, hangi ko-

**Milletvekili olarak benim üzerinde
durdüğüm bazı temel konular var.
Bunlar: Alman vatandaşlığına
geçmenin yasallaştırılması,
burada doğanlara otomatikman
verilmesi ve çifte vatandaşlık
hakkının tanınması...**

rine, gerçekten önemli olan
bazı temel konuları öne
çıkartıp, çalışmalara başla-
mak bence çok daha mantıklı
bir yol.

Öteden beri benim
üstünde durduğum bir kaç
önemli temel konu var. Bun-
lardan bir tanesi eşit haklar
konusu. Eşit haklar konu-
sunda da biliyorsunuz öteden
beri, Alman vatandaşlığına
geçmenin yasal hak haline
getirilmesi, kolaylaştırılması;
burada doğanlara oto-
matikman verilmesi ve çifte
vatandaşlık hakkının tanın-
ması. Bu konuda önemli bir
çalışma alanı oluşturacağız.

Üzerinde durduğum bir
başka önemli konu da, ya-
bancı düşmanlığına karşı bir
yasanın çıkartılması. Zaten
koalisyon anlaşmasına bu iki
konu girmiş durumda.

Üçüncü konu eğitim
alanında. Çocuk yuvaların
dan, okullardan başlanarak
ders programlarının ve ders-
lerin öylesine değişmesi ge-
reker ki; yabancı düşmanlığı
oluşmasın, gelişmesin.
Tabii bunu daha da geliř ti-
rerek, bu kültürlerarası eğ-
itim politikasını basın-yayın
kurumlarına da sıçratmak
mümkün müdür?..

Onunla ilgili neler
yapılabilir?.. Sendikalara
sıçratmak mümkün müdür?..

Yani sendikalar bu işin
üzerine gidebilir mi; iş eren-
ler bunu kendi politikalarının
bir durumu haline getirebilir
mi?..

Bir diğeri alan, bizim
çocuklarımızın anadillerini
okullarda öğrenebilmeleri ve
meslek öğreniminde şans
eşitliğine ulaşabilmeleri ko-
nusu...

Bu konuda da bazı
girişimlerimiz olacak.

Hepinize mutlu, sağlıklı,
güvenli, başarılı ve huzur
dolu bir yeni yıl dilerim. ●